

Bencsik András: A Daubner-jelenségről

2017 november 26. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Ez nem magánügy, ez politika.

A múlt héten jószágos akartam lenni, ezért a Prímában vettem egy darab marhahúst a két macskának. Általában macskaeledelen élek, de most eljött a jószág pillanata. Néha az ember ellágyul, úgy érzi, adnia kell valami többet a rábizott teremtményeknek. Megtrágyázza a növények tövét, megszabadítja a leandert a tetvektől, és így tovább. Ezért vettem a szelet húst.

Kicsit gyanús volt a szaga, amikor hazaérve kibontottam, de azt gondoltam, tán még jó lehet. A macskák nem így gondolták. Megszagolták, és undorodva elfordultak tőle. Mind a kettő. Megszagoltam újra, és most már én is határozottan éreztem, hogy ez bizony bűdös. Ment a kukába.

Ez nem magánügy, ez politika. Mert nem csak a lopakodó gyarmatosítással – Soros és az ő fekete menekültjei – kell foglalkoznunk, hanem a saját gyarlóságunkkal is. Ugyanis nem a macskákról szól ez a történet, és nem is a szelet marhahúsról, hanem arról, hogy még mindig érvényesül a jó öreg kelet-európai linkség, a „jóazúgy” elmélete, amely igen sokszor hajlamos összekapcsolódni a „Rossz? Nem baj! Add el a csórikámnak, úgyse veszi észre!” gyakorlatával.

A kádári kispolgári igénytelenség nemhogy nem halt ki a társadalomból, hanem újra és újra feltámad. Még ma is nyomasztóan sokan vannak, akik „ügyesbe” szeretik intézni a dolgokat, annak reményében, hogy így olcsóbban jutnak hozzá ahhoz, amihez hozzá szeretnének jutni. Kijátszva a jogszabályokat, kibújva például az adófizetési kötelezettség alól, becsapva a közösséget, benne saját magukat is. Visszapörgetik az autó számlálóját, amiről azt hazudják, hogy „nem dohányzó nő” vezette vasárnaponként a templomba és vissza.

Ez a felfogás mőködött a hentespult mögött. A magyar ember általában sertéshúst vagy csirkét eszik. Marhát elvéve. Halat egy évben egyszer. A hallal nem lehet trükközni, mert ha megromlik, nagyon bűdös és nagyon mérgező, de a marhahúsnál megengedhető az úgymond érlelés, ami ez esetben persze sokkal több volt az engedélyezettnél. De hát a húst el kell adni, mert a főnök nem szereti a veszteséget. És eladják. Jó az úgy. Csórikám úgyse veszi észre. Nem is vette. Ő nem. Csak a macskái.

Ezért van az, hogy a legtöbb étteremben, akármilyen jó volt a kezdet, egy idő után érezhetően elromlik az ételek minősége. A legtöbb cukrászdában a felívelést követően valahogy nem olyan jó már a sütemény. A dobostortát pudingkrémmel keverik, a pogácsa ízetlen és szivacsos... Kivéve a Daubnert.

A Daubner az ellenpéldája mindannak, ami a magyar kis- és középvállalkozásokat megfertőzi. Budán, nem a legjobb helyen található a főváros messze legnépszerűbb cukrászdája, ami az először odalátogatóknak olyan, mintha egy pályaudvarra érkezett volna, ahol rengeteg ember áll sorba rengeteg kiszolgálóhely előtt. És ez így megy nyitástól zárásig. A Daubner legenda. Kevés olyan fővárosi van, aki ne járt volna ott, vagy legalább ne hallott volna róla. Mert ott mindig fantasztikusan jó a sütemény.

A Daubner nem olcsó. Nem is akciózik, nincsenek kedvezmények, alkudni sem lehet. Egyszerűen tökéletes, és ami ennél is fontosabb, tökéletes kezdettől fogva, amint az lesz minden bizonnyal az idő végzetéig, vagy legalább addig, amíg a tulajdonos tartós igényessége ezt lehetővé teszi. Nevének németes hangzása, a mester kora ellenére a Daubner az új magyar életszemlélet megtestesítője. A magyar fellendülés receptjét hirdeti: Sikeres vagy? Csinálj jót, és tartsd a színvonalat!

Bencsik András - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló